

॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥

सदर्शयित्वा सैन्यानां स्वबाहुबलमात्मनः ॥ तमुद्यम्य महाखड्गं चर्मचाथपुनर्बली ॥ ६६ ॥ दृढक्षत्रस्य दायादं पितुरत्यंतवैरिणं ॥ ससाराभिमुखः शूरः शार्दूल इव
कुंजरं ॥ ६७ ॥ तौ परस्परमासाद्य खड्गदंतनखायुधौ ॥ हृष्टवत्संप्रजहाते व्याघ्रकेसरिणा विवा ॥ ६८ ॥ संपातेष्वभिघातेषु निपातेष्वसिचर्मणोः ॥ नतयोरंतरंकश्चि
ददर्शनरसिंहयोः ॥ ६९ ॥ अवक्षेपो सिनिर्हादः शस्त्रांतरनिदर्शनं ॥ बाल्यांतरनिपातश्च निर्विशेषमदृश्यत ॥ ७० ॥ बाल्यमाभ्यंतरंचैव चरंतौ मार्गमुत्तमं ॥ ददृ
शाते महात्मानौ सपक्षाविवपर्वतौ ॥ ७१ ॥ ततो विक्षिपतः खड्गं सौभद्रस्य यशस्विनः ॥ शरावरणपक्षातिप्रजहार जयद्रथः ॥ ७२ ॥ रुक्मपत्रांतरे सक्तस्तस्मिंश्च
र्मणिभास्वरे ॥ सिंधुराजबलोद्धूतः सोभज्यत महानसिः ॥ ७३ ॥ भग्नमाज्ञाय निस्त्रिंशमवपुत्यपदानिषट् ॥ अदृश्यत निमेषेण स्वरथं पुनरास्थितः ॥ ७४ ॥ तं का
र्ष्णिं समरान्मुक्तमास्थितं रथमुत्तमं ॥ सहिताः सर्वराजानः परिवव्रुः समंततः ॥ ७५ ॥ ततश्चर्मचखड्गं च समुक्षिप्य महाबलः ॥ ननादार्जुनदायादः प्रेक्षमाणो
जयद्रथं ॥ ७६ ॥ सिंधुराजं परित्यज्य सौभद्रः परवीरहा ॥ तापयामास तत्सैन्यं भुवनं भास्करो यथा ॥ ७७ ॥ तस्य सर्वायसीं शक्तिं शल्यः कनकभूषणां ॥ चिक्षेप
समरे घोरां दीप्तामग्निशिखामिव ॥ ७८ ॥ तामवपुत्य जग्राह विकोशं चाकरोदसिं ॥ वैनते यो यथा कार्ष्णिः पतंतं मुरगोत्तमं ॥ ७९ ॥ तस्य लाघवमाज्ञाय सत्वं
चामिततेजसः ॥ सहिताः सर्वराजानः सिंहनादमथानदन् ॥ ८० ॥ ततस्तामेव शल्यस्य सौभद्रः परवीरहा ॥ मुमोच भुजवीर्येण वैदूर्यविकृतां शितां ॥ ८१ ॥ सा
तस्य रथमासाद्य निर्मुक्तभुजगोपमा ॥ जघान सूतं शल्यस्य रथाच्चैनमपातयत् ॥ ८२ ॥ ततो विराट्द्रुपदौ धृष्टकेतुर्युधिष्ठिरः ॥ सात्यकिः केकया भीमो धृष्टद्युम्न
शिखंडिनौ ॥ ८३ ॥ यमौ च द्रौपदेयाश्च साधुसाध्विति चुक्रुशुः ॥ बाणशब्दाश्च विविधाः सिंहनादाश्च पुष्कलाः ॥ ८४ ॥ प्रादुरासन् हर्षयंतः सौभद्रमपलायिनं ॥
तन्नामृष्यंतपुत्रास्ते शत्रोर्विजयलक्षणं ॥ ८५ ॥ अथैनं सहसा सर्वे समं तान्निशितैः शरैः ॥ अभ्याकिरन्महाराज जलदा इव पर्वतं ॥ ८६ ॥ तेषां च प्रियमन्विच्छन्सूत
स्य च पराभवं ॥ आर्ताय निरमित्रघ्नः क्रुद्धः सौभद्रमभ्ययात् ॥ ८७ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि द्रोणाभिषेकपर्वणि अभिमन्युपराक्रमे चतुर्दशोऽध्यायः ॥
॥१४॥ ॥ ७८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच बहूनि सुविचित्राणि दृष्ट्व्युद्धानि संजय ॥ त्वयोक्तानि निशम्याहं स्पृहयामि सचक्षुषां ॥ १ ॥ आश्चर्यभूतं लोकेषु कथयि
ष्यंति मानवाः ॥ कुरूणां पांडवानां च युद्धं देवासुरोपमं ॥ २ ॥ पराभवं प्रेक्ष्येति शेषः ॥ ८७ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७८ ॥ बहूनीति ॥ १ ॥ २ ॥